

පළමුවන කියුවීම

පූජ 2:12, 17-20

සලමොන්ගේ ප්‍රයුව තැකි පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

“දහුමිය ලේඛා සහිත මරණයට හෙතා දමුව.”

දහුමිය අපට තරදර තරන බැවින් ද, අපේ ඒවිත තුමයට විරුද්ධ වන බැවින් ද, තීතිය තබ තරන විට අපට දෙස් පවරන බැවින් ද, විනයට විරුද්ධව තීය තිරීම ගැන අපට වෝදනා තරන බැවින් ද, අපි ඔහු එනතෙක් සැහැවී බලා සිටිමු. ඔහු පවසන දේ ඇත්තද තීය බලමු. ඔහුට ගැබෙන අත්තිමය කුමන එකත් ද තීය සේදීසි කරමු. දහුමිය දෙවිදුන්ගේ ප්‍රතුය තම් දෙවිදුන් ඔහුට සිනිට වී සනුරාගේ ගුහනායෙන් ඔහු මුදනු ඇත. ඔහුට ක්‍රිස්‍ර ලෙස වද දී ඔහු පරිස්‍රා කරමු. මෙලෙස ඔහුගේ ශේෂයාත්වය සොයා බලමු. ඔහුට ගැලවීම ලැබේ යයි ඔහු තීය සිටින හෙයින් ලේඛා සහිත මරණයට ඔහු හෙතා දමුමු.

දේව ව්‍යාකාය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ථූත්‍ර වේවා.

පිළිතුරු ගිය

ගිතාවලිය 54:1-4, 6

පිළිතුර: දෙවිදුනේ මාගේ සහායට විඩින සේක.

ගිය: අහේ දෙවිදුනි, ඔබ නාමයේ අනුහයින් මා මුදුලුව මැනව. ඔබ බල මගිමයෙන් මා තිදහස් තළ මැනව. දෙවිදුනි, මාගේ යැදුමට සවන් දින මැනව. මා පවසන වදනට ද සවන් දින මැනව.

විදේශිකයේ මට විරුද්ධව ගැඹිටිවෝයි. සාහසිකයේ මා මරන්නට සෙවිවෝ ය. මාගේ අධිපතියාණේ දෙවිදුන් බව ඔවුහු නොකිලිගත්තේ ය. දෙවිදුනේ මාගේ සහායට විඩින සේක.

සම්දුනේ මාගේ දිවියට රෙකරණය දෙන සේක. තවු පහවු සිතින් මම ඔබට ප්‍රඩීප ප්‍රදන්නේ. සම්දුනි, සැබැවින් ම ඔබ යහපත් බැවින් මම ඔබේ නාමය පසස්නේ.

දෙවින කියුවීම

ජාතාව 3:16-4:3

ණද්ධ වූ ජාතාවි තුමාගේ හසුනෙන් ගත් කොටසකි.

“දරමිශ්චකම සාම දුතයන් විශ්‍රාශ බිජවලින් නිපදවන අස්ථිත්තකි.”

රේඛාවන් උන්නතිකාමයත් කොනුනද එතැන අවුල් වියවුල් ද සියලු තපුරු තීය ද ඇත්තේ ය. එහෙත් ලෝක්‍රිතර ප්‍රයුව පළමුකොට තිරීමල ය. රළුහට සාමකම් ය. සානුතම්පිත ය. යුත්ති සහගත ය. එය දියාවන් හා යහපත් එලවලින් හා ප්‍රරේණ ව, ප්‍රස්ථාවාදිකම්න් ද කුහකතම්න් ද තොරව පවතී. සැබු දරමිශ්චකම සාම දුතයන්

සාමයෙන් වුපුල බිජවලින් නිපදවිත අස්ථිත්තත්. ඔබ අතර ආරවුල් හා තල කේළුහල ඇති වන්නේ කෙසේ ද? ඒවා හට ගන්නේ ඔබගේ ඉදුරන් තුළ සවන් කරන තැක්කාවලින් නොවී ද? ඔබ යමතට ආසා වන්නහු ය. එහෙත් එය ඔබට ලැබෙන්නේ නැත. ඒ තිසා ඔබ මිනි මරන්නට පෙළඳීන්නහු ය. ඔබ ජේරූහා කරන්නහු ය. ඔබට තැක්කියක් නැත. යට්ඨවෙන් නො ඉල්ලන තිසා ඔබ ආසා වන දෙය ඔබට ලැබෙන්නේ නැත. ඔබ යට්ඨවෙන් ඉල්ලුවත්, වැරදි ලෙස ද ආත්මිර්ථකාමී තැක්කිය සඳහා ද ඉල්ලන බැවින් එය නොලැබෙන්නේ ය.

දේශ්‍ර වාක්‍ය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝර් ඩේව්.

සායුජිකාරය

ජ්‍යෙෂ්ඨ 8:12

ආලේෂ්‍ය! ආලේෂ්‍ය!

“ලෝකයේ ආලේෂ්‍ය මම ය. මා අනුගාමී වන්නා ජීවනයේ ආලේෂ්‍ය ලබන්නේ ය”යි සේවාමින් වහන්සේ වදුරන සේක.

ආලේෂ්‍ය!

ශ්‍රද්ධාඩ්‍ය පුරිණෝෂය

මාත්‍ර 9:30- 37

පුරිණෝෂක මාත්‍ර තුමන් විසින් ලියන දෙ දේශ්‍ර වාක්‍යය නම් මෙයේය.

“ප්‍රථමය වන්න කුමැත්තේ හැමගේ සේවකය විය යුතු ය.”

පේසුස් වහන්සේ හා ග්‍රාවකයින් එතැනින් නිත්ම ගලීලය මැදින් ගියහ. ඒ බව කිසිවෙතු දැනැගැනීම උන් වහන්සේගේ කුමැත්ත නොවී ය. කුමැත්තිසා දී උන් වහන්සේ, “මෙනුයා-පුතුයාණ් මිනිසුත් අතට පාවා දෙනු ලබති; ඔවුහු එතුමාණන් මරන්නේ ය. මරනු ලැබූ පසු එතුමාණ් තෙදිනතින් තැවත තැහැරීන්නාහ”යි ක්‍රුවකයන්ට ඉගැන්වූ බැවිනි. එහෙත් ඒ ක්ම ඔවුන්ට අවබෝධ නො වී ය. උන් වහන්සේගෙන් අසන්නටත් ඔවුහු බිය වූ හ. ඔවුහු තපර්ණවුමට පැමිණියහ. උන් වහන්සේ ගෙය සිටි තල, “ඔබ මහ දී කුමක් ගැන විවාද කළහු දැ”යි ඔවුන්ගෙන් අසු සේක. එහෙත් ඔවුහු නිහඩ වූ හ. මත්දා වඩා උසස් කවරක් දැ ය මහ දී තම තමන් අතර ඔවුන් විවාද තල බැවිනි. එකල උන් වහන්සේ වැඩිහිටි දොලුස් දෙනා තැදවා, “ප්‍රථමය වන්න කුමැත්තේ හැමට ම අත්තිමයාත්, හැමගේ සේවකයාත් විය යුතු ය”යි ඔවුන්ට වදාල සේක. උන් වහන්සේ කුඩා දරුවෙතු ගෙන ඔවුන් මැද සිටුවා ඔහු තුරුල් තරගෙන, “මෙබදු කුඩා දරුවන්ගෙන් එකෙතු මාගේ නාමයෙන් පිළිගන්නා, මා පිළිගන්නා, පිළිගන්නේ මා නොව, මා එවා වදාල තැනැත් වහන්සේ ය”යි ඔවුන්ට වදාල සේක.

පුරිණෝෂ වාක්‍ය එසේ ය.

ව්‍යිස්තුති ඔබ වහන්සේට ප්‍රශ්නය ඩේව්.